

Kommiſſion, eller paa hvilken anden Maade Forholdet nu maatte kunne finde ſin Løsning. Jeg ſtal i fuldeſte Maal ſlutte mig til Duſtet om, at den talrige Fiſkerbefolkning i og ved Randers gennem en eventuel Nedlæggelse af Laſtegaarden maatte kunne komme til en mere uforſtyrret Udgang til Fiſkeriet paa diſſe Bandede, idet det jo ganſke viſt er uheldigt, at en Befolkning, der er talrig og trængende, og ſom tidligere har været i en ſtørre og mere uforſtyrret Udøvelſe af Fiſkeriet, end de nu ere, ſaaledes ſtal ſe en Tilbagegang i ſin Næringsvej, ſelv om denne Næringsvej, ſom det nu har viſt ſig, i viſſe Maader maa ſiges at ſtreiſſe ſtærkt ind paa Mulighedens Gebet. Jeg vil derfor, idet jeg anbefaler Henviſningen, blot gøre den Tilføjeſe, at man ogſaa tager et billigt Henſyn til Eſeren af Friſenvold Laſtegaard. At hans Andragende ikke er foreſlaaet henviſt til Miniſteren nu, ligger maaffe i en fejlagtig Afſtattelse af det, idet han har gjort Fordring paa en Skadeserſtatning — om jeg har forſtaaet det ret — i Henhold til Fiſkeriloven, men derved lagt et fejlagtigt Grundlag for ſin Skadeserſtatningspaastand. At der er ſtet ham Skade, er ſuldstændig afgjort, og jeg vil derfor, ſom ſagt, udtale det Haab, at der ſaa vel for hans Vedkommende ſom i Særdeleſhed for den talrige Fiſkerbefolkningens Vedkommende maatte kunne findes og muligviſ ſnart findes en Udvej, der, ſaa vidt ſligt er gørligt, kunde tilfredsſtille alle Parter.

Formanden (Høgſbro): Folketingsmanden for Bræktø Amts 3dje Valgkrets har Ordet for en kort Bemærkning.

Leth: Det ærede Medlem, ſom nu talte (Lüttichau), har fuldkommen Ret i, at Hr. Oſtenfeldt ikke har ſpundet Silke ved ſine mange Kampe med Fiſkerne. Derſom han havde paſſet ſin Forretning i Stedet for at angribe Fiſkerne, tror jeg, det var gaaet ham bedre; for det har jo naturligtviſ koſtet ham meget med diſſe mange Proceſſer og det ſtore Opſyn, Politii, han fører paa Farvandet. Men jeg ſtal gentalde i Grindringen, at efter Amtmandens Indſtilling eller i det mindſte efter hans Anbefaling, blev det nægtet Kommunerne at give Fiſkerne ſmaa Bidrag til at føre deres Sager. Derimod har Amtmanden, alſaa paa Kommunernes Regning, givet Oſtenfeldt fri Proceſ i mindſt 29 Forbudſſager. Det forekommer mig ikke, at dette Forhold er rigtig, og jeg kan tilføje, at jeg fejler ikke i, at det er blevet mig meddelt, at Amtet derimod har nægtet at give ogſaa

Fiſkerne fri Proceſ. Det forekommer mig, at her er Sol og Wind ikke ſtiftet lige, og for ſaa vidt det ærede Medlem, der ſidſt talte, berørte det af Oſtenfeldt indgivne, men ikke anbefalede Andragende, ſom er omtalt i Betænkningen, ſaa giſ, dette ud paa en Erſtatning i Henhold til den bekendte Grundlovſparagraf, fordi han mente, at han i Henhold til Fiſkerilovens § 50, 2det Stykke, ſkulde holde ſin Fiſkegaard aaben i 2 Vintermaaneder og fra Lørdag Aften til Mandag Morgen i den øvrige Tid af Aaret, men han har nu ſaaet Dom for — det er en Underretſdom — at det behøver han ikke, og ſaa længe den Dom beſtaar uſvækket, kan der ikke være Tale om nogen Erſtatning, ligesom han ikke kan forlange anden Erſtatning.

Jens Buſt: Jeg vil blot bemærke, at jeg agter ikke at ſtemme anderledes over Andragendet Nr. 2 fra 63 københavniſte Gæſt-giver angaaende Ombytning af deres Gæſt-giverborgerſtaber end det ærede Medlem for Københavns 9de Valgkrets (Hørdum), men jeg vil dog ſige, at jeg tror ikke, at det ærede Medlem har Ret i den almindelige Paastand, at en Indſtrænkning af Udsalgsſtedernes Antal ikke er et Middel mod Overnydelse af Spiritus. Jeg tror netop, at det for viſſe Steders Vedkommende er en af de meſt praktiſke Foranſtaltninger, der kan træffes. I en By har det vel ikke ſaa meget at betyde. I dette Tilfælde, hvor der har været ſaa meget Røre og Strid om Sagen, lader det til, at der er gjort diſſe Andragere Uret. Derfor agter jeg at ſtemme ſom det ærede Medlem og anbefale Andragendet, men jeg tror ikke, at hans Paastand i Almindelighed ſlaar til. — Hvad jeg nærmest har begært Ordet for, er for at give Indſtilling Nr. 2 en kort Anbefaling. Virkſomme og formaaende Folk, der ere Venner af Diablen, have nemlig bedet mig om at ſtøtte den Sag, ſom jo i de ſenere Aar har fundet Anerkendelse her i Tinget. Som den ærede Ordfører bemærkede, er der jo givet en Bevilling paa Finansloven til dens Fremme. Den begyndte med 1,000 Kr., men blev forhøjet til 2,000 Kr., og det er maaffe ikke umuligt, at den ad Aare kan blive forhøjet endnu mere. Sagen ſpiller en ſtor Rolle for mange Smaaſolk; men den har ogſaa, ſom fremhævet i Andragendet, en anden Side, idet det gælder om at ſaa den ordnet ſaaledes, at det ikke blot kan blive til Tilfredsſhed for Diablene, men at ogſaa andre Medborgere kunne være tjente dermed. Nu er der, ſom det ſes af Betænkningen, gjort et Udkaſt til et Lovforſlag.